

РЕШЕНИЕ

№ 9969

гр. София, 21.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **814** по описа за **2025** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) срещу Решение № 5281 от 05.12.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 20241110213246/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, с което Софийски районен съд /СРС/-Наказателно отделение, 97 - ми състав е отменил Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] на АПИ, с който на „Иван Аспарухов“ ЕООД, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 2 във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв., за извършено нарушение на чл.139, ал.5 и ал.7, вр. чл.102, ал.2 от ЗДвП.

Наведеното касационно основание е за нарушение на закон-чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН. Твърди, че издаденият ЕФ е в съответствие със закона, тъй като нормата на чл.189ж от ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани нарушенията. Посочва, че размерът на дължимата такса, както и начинът, по който се изчислява са нормативно дефинирани в Тарифата за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа

(приета с ПМС № 370 от 20.12.2019 г., обн., ДВ, бр. 101 от 27.12.2019 г.) и не е необходимо да бъде посочван в ЕФ. Оспорват се изводите на районният съд, че основание за отмяна на електронния фиш е несъответствието му с изискванията на по чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. В тази връзка сочи, че нарушението, за което е санкционирано дружеството е извършено на 16.08.2021 г., тоест преди датата от която е започнало прилагането на нормативния акт. Счита, че за да бъде приложена процедурата по чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 следва в законодателството на съответната държава членка на ЕС да е предвидена такава процедура. Към момента на извършване на нарушението в законодателството на Р. България не била предвидена процедура за информирание на ползвателите от доставчиците на ЕУЕПТ за недеklarирана пътна такса. Оспорва се и изводът на СРС, че наложената санкция противоречи на принципа за пропорционалност. По тези съображения се иска отмяна на решението и постановяване на ново, с което ЕФ да се потвърди.

В съдебно заседание касаторът АПИ, р.пр., не изпраща представител.

Ответникът „Иван Аспарухов“ ЕООД, чрез адв.Д. в съд.з. и в представена от него писметна защита, оспорва касационната жалба. Претендира съдебни разноски за адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на подадената касационна жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, като взе предвид твърдените касационни основания и прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 16.08.2021 г. в 08:11 ч. товарен автомобил „М. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Иван Аспарухов“ ЕООД, с технически допустима максимална маса 26 000 кг, брой оси 3, екологична категория Евро 5, без ремарке, се движел на територията на Столична община по път А-6 км. 50+427, с посока нарастващ километър. Пътят бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. Движението на превозното средство по посочения сегмент от платената пътна мрежа било установено с техническо устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, което се намирало на път А-6, км 50+427. Видно от становище от отдел „Управление на информационна система и инфраструктура“, Национално тол управление (НТУ), административнонаказващият орган е приел, че за датата и часа на нарушението няма получени валидни маршрутни карти за процесното ППС, както и че няма получена и платена тол декларация за сегмента на рамката към момента на отчитане на нарушението. На същата дата - 16.08.2021 г., имало получени и платени тол декларации за товарния автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , но относно други сегменти и часове, предхождащи и последващи процесния.

За установеното нарушение бил издаден обжалваният електронен фиш №

[ЕГН] за нарушение на чл.139, ал.5 и ал.7, вр. чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, съобразно утвърден образец на електронен фиш, по силата на който на основание чл. 187а, ал. 1 и ал.2, т. 2, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева. ЕФ бил издаден на 17.02.2023 г. и връчен на 07.06.2024 г.

За да отмени оспорения ЕФ, въззивната инстанция съд е обусловила изводи за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му. В тази връзка е посочила, че е налице несъответствие на описаното нарушение и наложената санкция с посочената санкционна разпоредба. Освен това се е позовала и на обстоятелството, че в ЕФ не се съдържа информация за дължимия, но незаплатен размер на пътната такса, нито дори за тол сегмента, за който тя се дължи, неговата начална и крайна точка или дължина, а още по-малко пък за която и да е от другите характеристики на пътя, заложи като критерии за определяне на дължимата пътна такса в посочената разпоредба на ЗП. Приела е, че е нарушен и редът за санкциониране на нарушителя. Позовала се е на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, в който не е предвидена възможност да се издава ЕФ за нарушения от категорията на посоченото - по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а единствено за такива по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, които са различни като предмет и субект на деянието. Приела е, че неправилно е приложен и материалният закон, доколкото не са спазени изискванията на чл.2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, за предварително уведомяване и предоставяне на възможност за заплащане на таксата, преди да се пристъпи към налагането на имуществена санкция в размер на 2500 лева. Посочила е също, че налагането на имуществена санкция в размер на 2500 лева за незаплатена пътна такса в значително по-нисък размер, се явява в остро противоречие и с принципа за пропорционалност, регламентиран в чл. 5 от ДЕС.

Решението е правилно.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл.139, ал.5 и ал.7, вр. чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП, извършено в качеството му на собственик на ППС, като му е наложена предвидената в чл. 187а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП санкция за юридически лица в размер на 2500 лв.

Към датата на твърдяното нарушение в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП е предвидена възможност за издаване на ЕФ само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б от ЗДвП, поради което издаденият ЕФ е подлежал на отмяна само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП е допълнена, като вече се предвижда, че „при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Изменението е влязло в сила от 13.02.2024 г. (ДВ бр. 13 от 2024 г.), което означава, че за нарушения като процесното, извършени преди тази дата, не съществува възможност за издаването на ЕФ.

Следвало е нарушението да бъде санкционирано по общия ред чрез съставяне

на АУАН и издаване на НП. Съгласно разпоредбата на чл.189е, ал.1 и ал.2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2).

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлича и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал.1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл.179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл.187а, ал.4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДП. Тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл.179, ал.3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, АНО е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за отмяна.

Настоящата касационна инстанция споделя и доводите на въззивния съд, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение и електронният фиш следва да бъде отменен като незаконосъобразен. В тази връзка съобразява решение от 21.11.2024 г. по дело С - 61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3, вр.чл.63д, ал.1, предл.2-ро ЗАНН, ответникът има право на разноски. Правото е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им

(чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). Доказаните разноси са в размер на 600 лева-заплатено адвокатско възнаграждение и се присъждат изцяло.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5281 от 05.12.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 20241110213246/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 97 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Иван Аспарухов“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], съдебни разноси в размер на 600 /шестстотин/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.